જય કરો વિજય કરો દિર્ઘાયુષ્યવાન

શ્રીમાન શેઠશ્રી. ચીનુભાઇ માધવલાલ

સી. આઇ. ઇ. સાહેબના માંગલીક

ચાંદ મહોત્સવની

પ્રેમ પત્રિકા.

દોહરો.

ભલા ભલા જે શેઠિયા, વડા વડા વિખ્યાત;
એથી પણ દાને ચડ્યા, ચિનુભાઈ સાક્ષાત.
પ્રેમ પત્રિકા ચાંદની, જન મનરંજન ધ્યાન;
કીર્તી સ્થભ દાને થયા, લઇ સનમતિ અતિ માન.
શુભ નર ધર ઉર વિષે, સી. આઈ. ઈ. ચિત્ત ધાર;
આશિર વચન ચિનુભાઇને, બોલો જય જયકાર.

રચનાર.

વાડિલાલ સાંકળચંદ.

શાહાપુર મંગળપારેખના ખાંચામાં

હાલ હાજાપટેલની પોળ પાછીયાની પોળ.

સને ૧૯૦૭—સંવત ૧૯૬૩ પ્રત ૨૦૦૦

જૈન વિદ્યા વિજય .દાવાદ.

શ્રી ગણેસાય નમઃ
શ્રી સત્યદેવ નમઃ

અર્પણ પત્રિકા.

દાનેશ્વરી શેઠ સાહેબ શ્રીપ. ચિનુભાઇ માધવલાલ
સી. આઈ ઇ. માનવંતા.

માલિની.

અતિશય સુખકારી આપને ગ્રંથ દેવા,
કરિ અરપણ માનું વીર વીક્રમ જેવા;
વડિલ અસલ શ્રીમંતોનરેબલ કેવા,
નળ નિર સુખ દીધુ ભૂલિયે કેમ એવા.
દિગ વિજય કિધો માધુભાઇ સૂત તેવા,
સનમતિ અતિ ધારી હુન્નરો મીલ લેવા;
સરવ અસલ મીલોના પુજ્ય પિતા ગણાયે,
અરપણ બુક થાતાં દોષ માત્રે ક્ષમાયે.

જય કરો વિજય કરો દિર્ઘાયુષ્ય વાન

શ્રીમાન શેઠશ્રી ૫ ચીનુભાઇ માધવલાલ

સી. આઇ. ઇ. સાહેબના માંગલીક

ચાંદ મહોત્સવની

પ્રેમ પત્રિકા.

માલિની છંદ.

વિધ વિધ વિધ પામો, વૈભવો શેઠ પ્યારા;
નવ નિધ રિધ જામો, સુખના આપનારા.
શિવ બહુ બળ આપો, સ્ત્રીનું શ્રેય થાવા;
મુજ મતિ શુભ સ્થાપો, શેઠના ગુણ ગાવા.

દોહરા.

રાજનગર રળીઆમણું, શોભાનો નહી પાર;
શેઠ સુરો સુરવીર વસે, સદા સુખ કરનાર.
ધીરાને ધનવંત છો, શાણાને વળી શાન્ત;
લક્ષણ બત્રીસ   ંત છો, ભાગોછો નીત ભ્રાંત!

વીદ્યાને વીવેકમાં, ડહાપણમાં ભરપુર;
નીતીવંત નીહાળતાં, મીલન સાર છે ઊર.
વીશાળ પતાકા ફરફરે, વીજયવંત દેખાય;
દુર થકી દેખાવમાં, કીર્તીવંત ઝળકાય.
ઝળળળ તેજ ઝળકી રહ્યું, વીજ સમુ ચળકાય;
તેનીજ પાસે આવતાં નવનીધ રીધ વરતાય.
ઠાઠ રચ્યો આ ધામનો, સુંદર શહેર રમણીક;
મસ રસ શુભ આ શેઠનો, અંગ ઉમંગ અંવીક.
ગુણ કદર શુભ જાણતાં, ઇંદ્ર સમાન અપાર;
પ્રતાપ ટેક એથી અધીક, રણછોડભાઇ નિરધાર.
બડ ભાગી બ્હાદુર એ, ઑનરેબલ સુખકાર;
ધન ધન રણછોડ ભાઇને, થયા શહેર આધાર.
ઘેર ઘેર પાણી આપીયું; જળ તણા દાતાર;
એ ગુણી કેમ વીસરે, અધીક ગુણ કરનાર.
વીદ્યાને વધારવા, બાંધ્યાં મ્હોટાં ધામ;
ઇસ્પીતાલ કોલેજ કરી, ઑનરેબલ નામ.
જીવતો નર જગ જાણીએ, સી. આઇ. ઇ. ઇલકાબ;
મ્હોટા મ્હોટા સૌ નમે, શુભ લીયા ખિતાબ.
પ્રીટીશે માન પામીઆ, દાને ખરચ્યાં દામ;
ગુણી ગુણ વીસરે નહી, ધન રણછોડભાઇ નામ.
અસલ મીલતો જાણીએ, અસલ જેહનાં કામ;
બાકી તો નકલ બધી, ધન ર[illegible]ાઇ નામ.

હીંમતમાં હીરો હતો, ધાર્યું કરતા કામ;
બધી મીલના બાપ એ, ધન રણુછોડભાઇ નામ.
એવું નામજ રાખવા, કુલ દીપક આ જાણુ;
માધુભાઇના દીકરા, જગમાં વાત પ્રમાણુ.
જે દુઃખ હાની રૂપ છે, કહુ જે સુવાવડ;
તે દુખ ટાળી સુખ કર્યું, બાંધ્યું પુન્યનું પડ.
એ આશીષથી જો થયું, અમુલ્ય રત્નજ આપ;
દીર્ઘાયુષ ઇશ્વર, દીએ ખરે પુન પરતાપ.
આનંદ ઉત્સવ ઉચરયો, થયા પુરણુ જન કોડ;
વાડીલાલ દિન દિન વિજય, ઇચ્છે અચળ સબ જોડ.
નીપુણુ ડાપણુ દેખતાં, સુભ કીર્તી સુભ વેશ;
ચોખવટ જેના કાજમાં; કસુર નહી લવલેશ.
બાળ પણે વીદ્યા ભણ્યા, રંક રક્ષણને માટ;
રંકોના હીત કારણે, ગણ્યો ન તડકો ટાઢ.
નાગર કુળમાં જન્મીઆ, રહ્યા પાપાથી દુર;
જાત્રા કરી સફળ થયા, ક્ષમા શૌર્ય ભરપુર.
ન્યાઇ મન છે જેહનું, દીપે માન સહીત;
દીલ જેનું દેખાય છે, ન્યાઇ નીરમળ નીત.
ઊચ્ચ બુદ્ધી ઊજવળ દીપે, વર્ધક બુદ્ધી સાર;
નીતી ધર્મ આચારમાં, રહ્યા રોજ હુંશિઆર.
લાભ લક્ષ ર રને, અવસર રૂડો આજ;
ઓચ્છવમાં સૌ ઊચ્ચરે, ધન ચિનુભાઇ કાજ.

આશાપુરી પાડ છે, જગદીશ્વર જગરાજ;
પુત્રો પરમેશ્વર આપશે રૂડા શેઠને કાજ.
આશીષ વાડીલાલની, સફળ કરે જગદીશ;
બે કરજોડી વીનવું, ધન ધન હે યુગદીશ.
સુખ સંપત વિધ વૈભવે, વધો પુત્રો પરિવાર;
ચિનુભાઇ સુખમાં અચળ, બોલો જય જય કાર.

ગરબી.

માગુ માગુ વિશંભર એટલું, ઘણું જીવો ચિનુભાઇ એહ,
રૂડો ચાંદ પામીયા.
જેનુ માન ઇંગ્લાંડ સુધી શોભતું, ધન્ય ધન્ય દાના નર તેહ, રૂડો.
જેના ઊજવળ ગુણ આગળ ફરે, હરે રંકનાં દુઃખ અથાગ, રૂડો.
ઇસ્પીતાલ કોલેજ પ્રેમે કરી, લાયબ્રેરીમાં દઇ પુસ્તક ભાગ, રૂડો.
દિગ વિજય દયાથી ઝળકી રહ્યો, લોક ચિત્તમાં ચીત્ત દોરાય, રૂડો.
ગર્ભ શ્રીમંત એ શુભ શેઠીયા ગુણ ઘેડાના ઘેર ઘેર ગવાય, રૂડો.
શુભ પગલાં પુત્રનાં શોહામણાં, દિર્ઘાયુષ્ય ગિરજા પ્રસાદ, રૂડો.
ચાંદ માન સી. આઇ. ઇ તણું, પુત્ર રૂડાથી દુંદુભી નાદ, રૂડો.
દેવી સ્હાયે આનંદ બહુ ઊછળે, સહુ અંગ ઊમંગ આરંગ, રૂડો.
વડીલ વૃદ્ધના પુન્ય પ્રભાવથી, દિન દિન પર વધો ઊછરંગ, રૂડો.
વડીલ વૃદ્ધે આશિશો લીધા થકી, તેની લીલા લ્હેર વર્તાય, રૂડો.
તેમ આપે આશીશ રંક મેળવી, વિધ વિધ વૈભવ શોહાય, રૂડો.
કહે વાડીલાલ સભા સહુ ઊચરો, આનંદ નરને નાર, રૂડો.
અખંડ કીર્તિ અચળપણું જામજો નસાદ જયજયકાર, રૂડો.

ભુજંગી છંદ.

દિપે શેઠ પ્રેમી જનો મૂછ મર્ડે વધાઇ રૂડી સાતમા એડવર્ડે;
જન્માનંદની મોજમાં ચાંદ આજે થયા શુભ ડંકા ચીનુભાઇ છાજે.
પિતા એમના શ્રીભલા માધુભાઇ, ઘણું શોભતા ઓપતા ચીનુભાઇ.
અડો ચાંદ સી. આઇ. ઈ નો બિરાજે, થયા જીતડંકા ચીનુભાઇ છાજે.
સભા માંજનો ત્યાં મળ્યા લોક મોટા, મજાના જુવો વાવટા પુષ્પ ગોટા;
દિવાળી સમા દીનતો આરચ્યા જે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઇ છાજે
વસી ગુણ વિધા વસી માન ધારી, ગણી આપ શાણા ઘણા શાન્તકારી;
રહ્યું કુળમાં સાચને સત્ય બાઝે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઇ છાજે
હજી કૂળ આદિ જુવો સત્ય ચાલે, સતી નાર ત્રણે થઇ તેજ આલે;
છુટે સત્ય ગોળા કરીને અવાજે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઈ છાજે.
વદે શહેરના લોક એ શેઠ જીવો, દીર્ઘાયુષ આપો ઝગે તેજ દીવો;
ઇનામો તણી સાલ પાંચો નિવાજે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઇ છાજે.
શુભે સંવતે ઓગણી સાલ સારી, વળી સાઠને ત્રણનુ વર્ષ ભારી;
વધ્યા વંસ મોરે ઘણી તાલી ગાજે, થયા ચાંદ ડંકા ચીનુભાઇ છાજે;
જીવો પાળવા રંકને તો અનાદી, વધો વંશ પુત્રો વધો શેઠ ગાદી;
વિવેકી જનો આ સુણો અર્જ વ્હાલે, રચ્યા છે રૂડા છંદ આ વાડીલાલે.

ત્રોટક છંદ.

બહુ શોભિત કામ અથાગ ગણું, ચીનુભાઇ તણું અતી માન ઘણું;
ગણી કોણ શકે ગુણ શેઠ ઘણા, ચીનુભાઈ જીવો સહુ હિત તણા.
ગુણ રંક પતી સુખીયાજ ચહું, દિલ આશિશ બેશ હમેશ કહું;
જશ રૈશ તણા કુળચાંની થયા, સઘળા સબળા વડબાજ કહ્યા.
કિરતિ કિરતિ દશ દ [illegible] ી, વિજઇ વિર એ ઘરડાજ તણી;

બહુ હામ ધરી શુભ કામ કર્યું, ધરી ધ્યાન સદા જન દુઃખ હર્યું.
મન માની સદા ખુબ મોજ કરી, રિપુ ઓજ નમી વિનતીજ ધરી;
શિશનામી ડરી રહી શેઠ તળે વિર હાક પડી ચીનુભાઈ ભળે.
નર હામ ધરે પણ તે મરતા, સુરવીર તમો વશ એ કરતા;
બળ બાહુ ધરી રિપુમાં ગરતા, બળ બુદ્ધી થકી દુષ્ટને હણતા.
બળ બુદ્ધી અને વળી દેશ બધો, સુખ સંપત્તી સુત વિશેશ વધો;
ચિનુભાઈ તણી યુગ આણુ ફરો, પ્રભુ એમ ફળોજ ફળોજ ફળો.
સુખીયા સુખીયા ચીનુભાઈ કરો, મનમાની મુરાદ વિશેશ ફળો;
નિજ પ્રાણ સમાન ગણુ ચિતમાં, મુખ વેણ વિશાળ ભણું હિતમાં.
કરજોડી સદા પ્રભુનેજ કહે, ચિનુભાઇ તણું હિત વાડિ ચહે.

હરીગીત ચાલ.

શુભ વિશંભર મ્હેરથી, મન માનતી મળતી મજા;
બ્હાદુર ચીનુભાઈની વિજય તણી ઉડતી ધ્વજા.
ઠામ ઠામે ગામ ગામે, પ્રસીદ્ધ પ્રખ્યાતી હજો;
જુગ જુગ ચીનુભાઇનો, ધન્ય જશ જગતમાં જામજો.
સુજશ સત્કીત આ શેઠના, સભા વિષે પંકાય છે;
સદ્ગુણ જેના શ્રેષ્ઠ આ, સભાસદો સૌ ગાય છે.
દયા તણા બહુ બળ થકી, રંકો તણાં દુઃખ વામજો;
જુગ જુગ ચીનુભાઇનો, ધન્ય જશ જગતમાં જામજો.
બહુ દિપે આ ચાંદ ભુમાં, ધન્ય ચીનુભાઈ આજથી;
આનંદ પામી ઉચરે, સંતોષ રૂડા કાજથી.
જતના કરો આ શેઠની, દિન [illegible]ડતી એ મજો;
બ્હાદુર ચીનુભાઇનો, ધન જ[illegible]માં જામજો.

સુખદાઇ હે શિરતાજ, અમ ભેટ દેવા આવિયો;
શેઠ ભક્ત રૂડા આપનો, સુંદર કવિતા લાવિયો.
આશિશ પ્રભુ આ ઉર ધરો, પુત્રો તણું સુખ પામજો;
જુગ જુગ ચીનુભાઇનો, ધન્ય જશ જગતમાં જામજો.

દંભરાજ દેવાંશી—એ રાગ.

ચીનુભાઈ દેવાંશી નર તું, કંચન વર્ણી છે શુભ કાય;
નગરી શેઠ નોત્તમ આ દીઠી, આનંદ આનંદ સહુને થાય.
ચીનુભાઇનું માન મનોહર, આણુ અચળ સઘળે વર્તાય;
આનંદના દિન અધિકા દિઠાં, વિવાહ સમ જેવા ઉચરાય.
વિજય પતાકા ફર ફર ફરકે, ઝળકે નિર્મળ નામ સદાય;
ચીનુભાઈ ઉમંગી જોતાં, વિકટ વ્યાધી સર્વે વિણસાય.
ગુર્જર દેશ રૂડો શોભાવા, ચીનુભાઇ જનમ્યા શુભ ખાસ;
વાડીલાલ વિશેશ વિનંતી, ઇંદ્રપુરી કે આ કૈલાસ.

મનહર.

વરસાદ આવવાથી, ચાતક સંતોષ થાય;
જમીન તૃપ્ત થાતાં, દાદુર જે બોલે છે.
શોર થાય મોર તણા, વ્યોમ ઘમઘોર દીપે;
વિજતણા ચમકારા મેઘરાજ ડોલે છે.
ચોપાસે જોતામાં આપે, વનસ્પતિ જેવી લીલી;
એમ ચાંદ સભા લીલી, કેવો પ્યાર ખોલે છે.
મેઘ જેવા [illegible], ચાંદ જ્યાં બીરાજ્યો ત્યારે;
પ્રેમરૂપી દાદુર [illegible], ચાતકની તોલે છે.

મનહર.

ઝગતા તારા ગગને, જોઇને ઉમંગ થાય;
પ્રકાશ ચંદ્રનો જોતાં, તિમિર તો નાસે છે.
સભામાં શોભાજ આપે, ઝગતા તારાઓ રૂડા;
જનો શોભે તારા જેવા, ચંદ્ર શેઠ ભાષે છે.
પુર્ણીનો ખીલેલ ચંદ્ર, શોભા કરે વ્યોમ વિષે;
એવા શેઠ શોભા વાળા, ચીનુભે પ્રકાશે છે.
દુનિયામાં શેઠ દીઠા, ચાંદ ધારી ચીનુભાઇ;
ઇંદ્રથી અધિક રૂડા, વડા આ વિકાશે છે.

માલિની.

સમજ સમજ ભારી, મૂળથી તો નિહાળી;
મનહર સુખ ભાળી, કાંત્તિથી શાંત્તકારી.
ચહિ ચહિ છબિ ન્યારી, આંખ આગે રમે છે;
અતિ શુભ ચિનુભાઇ, પ્યારમાં સૌ નમે છે.

લાવણી.

ચીનુભાઇ નામી નવ કંઇ ખામી, ગુણીયેલ નામ તમારૂં છે;
આનંદ ભરેલું મુખડું જોતાં, અવિચળ સુખ કરનારૂં છે.
દુષ્કાળ તજાવી દાનજ દીધું, રંકનું દૂખ હરનારૂં છે;
માન ભરેલું મનહર રૂડું, સભાને બહુ પ્યારૂ છે.
વળી વળી જોતાં મોહતાં, મોહતાં અધિક એ રઢીયાળુ છે
જશવંતુંને વિજય ભરેલ [illegible] વધુ રૂ[illegible] છે.

એ મુખનું દર્શન કરવાથી, સંપત્તીમાં જશ વાળુ છે;
મંગળદાયક લાયકદાનું, ન્યાય વિષે નામ ન્યાળુ છે.
પ્રીત નીત્ત અંતરમાં ઝાઝી, સેવકને બહુ સારૂ છે;
દીર્ઘાયુષ્ય સંકરે દીધું, અચળ જ્યાં અજવાળુ છે.

રાગ.

સાંભળજો હર્ષતણી વાણી ચાંદ ખુશાલી ઘણી જાણી—ટેક.

સુદિન શેઠાણી સારો, ઇશ્વર આપ્યો પુત્ર પ્યારો;
અધિક આશિરવાદ મારો, સાંભળજો.
ખબર રૂડી ખુશી બાજી, ચાંદ તણી કીર્તી ગાજી;
લગ્ન સુદિન સુણી રાજી, સાંભળજો.
રૂડો ઉત્સવ ઉછરંગે, અતિ લોક ખીલ્યા રંગે;
મોટા બે ઉત્સવ પ્રસંગે, સાંભળજો.
વધાઇ જાન ઘણી ગાજે, શેઠ દુંદુંભી એવાં વાજે;
જાણે ઇંદ્રપુરી છાજે, સાંભળજો.
પતાકા ઉજવળ ફરકે, જય જયના અક્ષર ઝગકે;
વિજય વિજય વદ્યો ખળકે, સાંભળજો.
અખંડ સૌભાગ્ય આપો, અર્જ અમારી ઉરે સ્થાપો;
ભલે પધાર્યા એવી છાપો, સાંભળજો.
વાડિલાલ ચઢયો ચાળે, કલ્પવૃક્ષના ડાળે;
ચીનુભાઇ બહુ પાળે, સાંભળજો.

લાવણી.

શુભ અવસર પ્રભુ એ અ... પાનંદની ખુબ બોલી છે; (૨)

ચીનુભાઈની મોજ મજામાં, આજ સભા સહુ ઘેલી છે.
ધન પ્યારા ધન ધન ચીનુભાઇ, રંક તણા શુભ બેલી છે; (૨)
ચાંદ તણો રસ અધીકો લેતા, આનંદ સરિતા રેલી છે.
આનંદમય વરસાદજ વરસ્યો, જશ કીરતી શુભકારી છે; (૨)
ઘણું જીવો સુખ કરનાર રૂડા, સભાને પ્રીત પ્યારી છે.
નજરેથી નીરખ્યા મેં વ્હાલા, ક્ષમા ગુણ હીતકારી છે; (૨)
રણછોડભાઇનો બાળ બગીચો, સુગંધ સરસ વધારી છે.
સુકીત પુષ્પો ખુબ ખીલેલાં, જોવાથી સુખ પાવે છે; (૨)
એ પુષ્પોનો આનંદ લેતાં, સુવાસની લ્હેર આવે છે.
વીજય છબીલા ચીનુભાઇને, પ્રેમી પ્રેમ જણાવે છે; (૨)
આજ આનંદ નગરીમાં ઝાઝો, અમુલ્ય ચાંદ બતાવે છે.
શેઠ સેવક ચીનુભાઇ કેરો, વાડીલાલ ગુણ ગાવે છે; (૨)
આજ પ્રભુને વિશેષ વિનંતી પુત્રો દેવા ફરમાવે છે;

આશિરવચન—દોહરો.

રાજનગર રળિયામણું, વદુ વિનતી આજ;
ચંદ્ર સૂર્ય સુધી તપો, ચીનુભાઇ શિરતાજ.
પીતા પુત્ર પુત્રી સદા, લોક હિતને કાજ;
ચંદ્ર સૂર્ય સુધી તપો, ચીનુભાઈ શિરતાજ.
મેઘ ગર્જના જેટલી, ગર્જાવી શેઠ ગાજ;
ચંદ્ર સૂર્ય સૂધી તપો, ચીનુભાઇ શિરતાજ.
લક્ષ્મીવંત છો શેઠજી, અચળ સ્હેર પર છાજ;
ચંદ્ર સૂર્ય સુધી તપો, ચીનુભાઈ શિરતાજ.
દરિયામાં સભ્યે કરી, ર [illegible] પાજ;

કુળમાં સત્ય સતી થઇ, સત્ય સદા બિરાજ.
એ સતીયોની યાદમાં. પાટણ મંદિર આજ;
નજરે જૈ નર જે જુ'., એવું સત્ય બીરાજ.
રંકોની રક્ષા કરોં, પોષણ રૂપ અનાજ;
અંજદાન આપી કરી, ચાચળ શેઠ શિરતાજ.
માંગલિક કરજો મહીપતી, વદે સકળ સમાજ;
વંશ વધો પુત્રો વધો, ખરે રંકને કાજ.

ચોપાઇ.

ગણપતિ તું કરજે ગુજ પાર, કુબેર તું ભરજે ભંડાર;
મહાલક્ષ્મી વંદુછું પાય, સૂરજ શેઠ સોનાનો થાય.
બહુચર બહુ બળ તું દેનાર, અંબે જય રૂડી કરનાર;
જયકાળી મા વ્હારે ધાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
તુળજા તું ભવાની માત, રક્ષણથી કરજે વિખ્યાત;
ભોળા કંચન વર્ણી કાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
સંકટ તું સંકર હરનાર, નિશાંન ચડાવી જય કરનાર;
આનંદ મ્હોત્સવ ઉચરાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
આનંદ રૂપ કરી જયકાર, દિપે તોરણ દ્વારે દ્વાર.
ગામ મળી સૌકો એમ ચ્હાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
નિરોગી ઇચ્છું નામદાર, થજો રંક તણા પ્રતિપાળ;
સભા એમ માગે સદાય, સુરજ શેઠ સોનાનો થાય.
શોવ વૃદ્ધી અપરંપાર, પુત્ર પ્રસાદિ લો સુખકાર;
અવિચળ રિદ્ધી સાદ્ધી ચીનુભાઇ શોભો સદાય.

ભુજંગી છંદ.

મળ્યો ચાંદ આજે સહુ શહેર રાજી, જુવો બીનવાજા રહ્યાં ખુબ ગાજી
પુરી શુભ આશા કહુ દેવ દેવા, ચિનુભાઇ જીવો ઘણું શેઠ એવા.
અનાદી તમે પાળવા ખુબ જીવો, સદા દાન દેવા દિપો શેઠ દીવો;
થયા સૃષ્ટિ એતો તમે ભોજ જેવા, ચીનુભાઈ જીવો ઘણું શેઠ એવા.
દિર્ધાયુષ્ય જોવા સહુ લોક માગે, વધો વંશપુત્રો વધે શેઠ બાગે;
પ્રભુ પાસ તો માગીયે એમ લેવા, ચિનુભાઇ જીવો ઘણું શેઠ એવા.
પુત્રોથી રૂડી શોભજો શેઠ ગાદી, સગાં કુળની માગીયે આ અબાદી;
મજાથી અમે માગીયે એજ વ્હાલે, રચ્યા છે રૂડા છંદ આ વાડિલાલે.

દોહરો.

જગદીશ્વર જગમા ખરો, વરસાવે વર્ષાદ;
સુલોચના ચીનુપતી, કર ઇશ્વર આબાદ.
વિશેષ વધતુ શું કહુ, ગણાય વાદ વિવાદ;
સુલોચના ચીનુપતી, કર ઇશ્વર આબાદ.
રંક તણો એ માળવો, કરી વીજઇ નાદ;
સુલોચના ચીનુપતી, કર ઇશ્વર આબાદ.
વિવેકથી વિનતિ કરૂં, સર્વે લિલા દે સ્વાદ;
ચીનુભાઇ સુખમાં સદા, કર ઇશ્વર આબાદ.
ચીનુભાઇ આ યુગ વીષે, કહુ છું લાંબે સાદ;
નાદ લોક ઉતારવા, કર જોડું આબાદ.
સ્મરણ શ્રી જગદીશનું [illegible] નર રૂડી દાદ;
ઠામ ઠામ નહે [illegible], [illegible] જોડું આબાદ.

વાડીલાલ અર્જ ધારજે, નવ કરવો સંવાદ;
દિન વિજય દિન દિન પરે, કર ઇશ્વર આબાદ.

જીવન્તીકા બાને આશિર વચન.

વરકંન્યાના હિતમાં ભુજંગી.

ગયા જાનમાં માનતો ખુબ દીધાં, વળી મીષ્ટ ખાવાં તહાં ખુબ સીધાં;
રહ્યું ધૃત રેલી રમૂજે હતાજી, કહુ શેઠ પુત્રી થજો સૂત માજી ૧
તહાં ગીત ગાણાં રૂડાં ખુબ છુટે, ભલા શેઠ જોતાં ફુવારા વછુટે;
નહીં રૂપ આવું રૂડા શેઠ આજી, કહુ શેઠ પુત્રી થજો સૂત માજી.
રૂડા પુત્ર આપો અહો ઇશ માગુ, વિનંતી કરી હું સદા પાય લાગુ;
રૂડા દીન જાણું થઉં ખુબ રાજી, કહુ શેઠ પુત્રી થજો સૂત માજી.
ખરા બાત વીખ્યાત છે બ્હેન સારા, બહુ ગુણને રૂપથી છે રૂપાળા;
ખરે બાત હેતાળ છે પ્રીત ઝાઝી, કહુ શેઠ પુત્રી થજો સૂત માજી.
રૂડા બાપથી તો ઘણું દ્રવ્ય લાવ્યાં, તમે ગાજતાં વાજતાં તો સીધાવ્યા.
ખરે હાયજામાં દીપે ચીજ તાજી, કહુ શેઠ પુત્રી થજો સૂત માજી.
કરો જોડું આબાદ હે દેવ દેવા, સ્વીકારો વિનંતી કરૂ નાથ સેવા;
વધો વંશ પુત્રો વધો જોડ વ્હાલે, રચ્યા છંદ છે શુભ આ વાડિલાલે.

બાળ લીલા તેમના પીતાશ્રી તથા માતુશ્રીને અર્પણ.

ચિનુકુંવર રંગીલા પ્યારા છેલ છબીલા છોગાળાને
ખમા ખમા ખમા.

રંગે રૂપાળા અલબેલા એ, બોલે કાલુ કાલુ;
ગિરજા પ્રસાદનુ વદન હર્ષ 'ને વ્હાલુ વ્હાલુ. ચિનુકુંવર.

જરીઆન ભરેલુ ઝભલું રૂડું, અંગે શોભે સારૂ;
અલબેલા એ શેઠજ શોભે, પિતા માન્ય કરનારૂ   ચિનુકુંવર.
મોટા થાવો વેગે વ્હેલા, લાવું સુંદર નારી;
કુંવર પ્યારા હોંશ ભરેલી, પરણોને રૂપાળી.   ચિનુકુંવર.
લઘુ વેષે પણ કળ્યા ન જાએ, નૌતમ નવલે રંગ;
રમો રમો તમે કુંવર રશિયા, માતાજી ઉછંગ.   ચિનુકુંવર.
ગમ્મત કરતા આનંદ ધરતા, છાની રીતે વસતા;
માતા નજરે દેખે ત્યારે, ખડ ખડ ખડ હસતા.   ચિનુકુંવર.
શેઠજી સંતાયા કોડે, જોવા માનો પ્રેમ;
શોધે માતા કુવર મારા, સંતાયા છો કેમ.   ચિનુકુંવર.
ડગ મગ કરતા પગલાં ભરતા, ચાલે રૂડા શેઠ;
છબ છબ કરતા નીર ઉડાડે, ચતુર શાણા નેટ.   ચિનુકુંવર.
કર ઝાલી માતાજી હીંડે, શેઠજી બાળ કીશોર;
લાડકવાયા સાથે હીંડે, ચવે શેઠ ચકોર.   ચિનુકુંવર.
તપ કરીયાં માતાજી રૂડા, ઉછંગે એ મ્હાલે;
સુલોચનાને દેખે ત્યારે, તરત પાલવ ઝાલે.   ચિનુકુંવર.
પારણે પોઢાડે માતા, કોટી ઉગ્યા ભાણ;
હીર ભરેલી દોરી તાણે, રમતા રૂડા બાણ.   ચિનુકુંવર.
રમત કરતા ઝુલે પારણે, ખેલણી શોભે હાથ;
હાલો હાલો કહીને ગાયે, લાડકવાયા સાથ.   ચિનુકુંવર.
દોરી તાણે ઘુઘરી ઘમકે," ઝુલે પારણા સાથ;
એવામાં પિતાજી આવી, ઉ[illegible]ધા હાથ.   ચિનુકુંવર.

ઝડપ નાખી પીતાશ્રી પર, હાથ મુછ પર પડીયો;
મુછ તણા મોવાળા ઝાલ્યા, વહાલ તણો એ વડીઓ. ચિનુકુંવર.
આણી કંચનનુ પારણું રૂડુ, શોભે સુંદર સારૂ;
પિતા સાથે આનંદ લેતા, હરખ્યુ મન અમારૂ. ચિનુકુંવર.
ચિનુભાઇ સુત અવિચળ રહેજો, વાડિલાલ શુભ માગે
દીર્ઘાયુષ બંનેને આપો, દેવોને પાયે લાગે. ચિનુકુંવર.

શ્રીમાન શેઠશ્રી ૫ ચિનુભાઈ માધવલાલ સી. આઇ.
ઇના મહા ભાગ્યશાળી સુત ગિરજાપ્રસાદની રક્ષા કરવા માટે સર્વ દેવ દેવીયોને વિનંતી અને ભાગ્યશાળી પુત્રની બાળ લીલા.

કરૂ થાપટ થાપટ પાણુ તમે રમો રઘુ બારામ—એ રાગ.
ચિનુ સુત સારા સૌને પ્યારા સુખ કરનારા દુદંભી દુદંભી નાદ
સુભ સાલ ઓગણીસસે, ત્રેંસઠ મહા સુખકાર;
સુભ પગલાં એ શેઠનાં, વરત્યો જય જય કાર ચિનુ સુત.
બાળ લીલા આ શેઠની, વીનવી મેં આ વાર;
પિતા આંદ ઉમંગથી, વરત્યો જય જય કાર. ચિનુ સુત.
અંબુ નેણુજ શોભતાં, દિનકર જેવુ તેજ;
ઝંઘા કોમળ છે ઘણી, કદલી પાય છે એજ. ચિનુ સુત.
શુભ ચીન્હ નજરે પડયા, શોભી તે એ અંગ;
શેઠ જન્મ ઉત્સવ તણો, રૂડો તેજ પ્રસંગ. ચિનુ સુત.
અંકુશ પદ શંખ ચક્રને, ગદા ધજા ને ઢાલ;
શુભ ચિન્હ ઓપે ઘણા ંકને ન્યાલ. ચિનુ સુત.

અવની કારણ અવતર્યા, મંગલ કારણ એહ;
તિલક લલાટે શોભતું, કંચન વરણી દેહ. ચિનુ સુત.
રૂપ જોતા શેઠજ તણુ, સુર્યથી અદકુ તેજ;
વખાણ કરૂ કુળદેવીનાં, ધન અંબીકા એજ. ચિનુ સુત.
કુળદેવીના પ્રેમથી, આનંદ ઉત્સવ થાય;
કુળદેવી સ્હાયે તપો, સુત પીતા સુખદાય. ચિનુ સુત.
વધાઇ રૂડી ધામમાં આનંદ નો વરસાદ
કવિ જન ગાયે પ્રેમથી, ઢોલ [illegible] ચિનુ સુત.
ખેલણી ને મુલ ઘુઘરા, શેઠ [illegible] જેહ
શેઠજ આગળ શોભતા, [illegible] ચિનુ સુત.
મેગળ પર પ્રીતી ઘણી, [illegible] પર લાવે [illegible]
હુકમ કરે એ રમતમાં, [illegible] ચિનુ સુત.
કુળદેવી કુળમાં વડી પરમ [illegible] ગાય
એ દેવીની સાહાયથી, વીજય [illegible] ચિનુ સુત.
બાળકની રક્ષા કરો, [illegible]
શરણુ શેઠને આપનુ, [illegible] ચિનુ સુત.
તમ શાહે સુણી સહુ, દેવી [illegible] જેહ;
એથી શું [illegible] ચિનુ સુત.
અંબિકા દેવી ખરાં, [illegible]
પુત્ર તણુ સુખ આપીયુ, [illegible] ચિનુ સુત.
આનંદ પામ્યા અતિઘણુ, [illegible] સનમાન;
જાચકને ખુશી કર્યા, [illegible] ચિનુ સુત.
ભોજન કરાવ્યાં ભાવતાં, [illegible] નારી ઉમંગ;

ચિનુ સુત અવિચળ રહો, આવો નીત પ્રસંગ. ચિનુ સુત
વાડિલાલ રાજી ઘણો, વડીલ સુલોચના માત;
બાળ લીલા અર્પણ કરી, ગિરજા પ્રસાદ પ્રખ્યાત. ચિનુ સુત

દોહરો.

ચિનુભાઈ વ્હારે રહો, અંબે ઉર તું ધાર;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
બહુચર તુ મુજ માવડી, ખરો માત આધાર;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
કાળ ભૈરવ ને કાળકા, હનુમંત ખોડીઆળ;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
ચામુડને હીંગરાજ તું, ગણીએ ગુણ હજાર;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
દેવ માત્રને હું કહુ, સર્વ દેવિ ઉપગાર;
કર રક્ષણ સુત એહનું, દીનમાં દશ દશ વાર.
સરસાઈ કર આ શેઠની, સકળ વાત સુખકાર;
વાડિલાલ વીનતી કરે, બોલો જય જય કાર.

દોહરો.

ધન ધન ચિનુભાઈને, ધન પ્યારાની રીત;
ધન નગરી ગુજરાતની, ધન શેઠની પ્રીત.
ધન મહુરત આ લાભનું, ધન ચિનુભાઈ લાજ;
વિજય વધો આ શેઠનો, ધન ઘડી દીન આજ.
જય જય ચાંદ પ્રસંગમાં, કર્યાં માંગલીક કાજ;
પરમેશ્વર પુત્રો દીએ, વદે સકળ સમાજ.

શેઠ ગુણ અતી વરણવતાં, સજ્જનહારી જાય;
ઉલટ ઉલટ રસમસ વધે, ગુણ ગણતાં ન ગણાય.
ક્ષમા ગુણ દીઠો અધીક, સબળાનુ એ કાજ;
પર દુઃખ ભંજન શેઠજી, કર્યાં સુખ શીરતાજ.
દીગ વીજય આ શેઠનો, ઉતમ નાગર કુળ;
સાંડોદરા ગુણવાન તો, સત વાત અનુકુળ.
મીલ તણી રીત ભાતમાં, અનહદ સમજણ સાર;
મર્મ સકળ સમજી લીએ, એવા ગુણ અપાર.
વસ્તી બહુ સુખી થઇ, હોડરેટ પ્રતાપ;
ગવંનર લેમીગટનથી, શાંતીકારક છાપ.
લોડ મીન્ટોના લાડમાં, લીધો રૂડો લ્હાવ;
સરકાર ચાતુરી દેખીને, જેના કુળ પર ભાવ.
ઘડા માનજ પામીયા, એથી અદકુ માન;
ચિનુભાઇને શોભશે, એમ દીપે સનમાન.
પાર્લામિંન્ટ રાજી સદા, એ કુળ નીતીવાન;
સાતમા એડવર્ડે દીધો, દિપે ચાંદ ગુણવાન.
માન મુરતબો મેળવી, અલેકઝાંન્ડ્રા જેહ;
તેપણ ઇચ્છે શેઠને, વરસ્યો આનંદ મેહ.

ટી (પાર્ટી).

બહુ ગાનમાં સૌ તાનમાં, જાને રૂડી જણાય છે;
વંસ મોરમાં તાલી પડે, ત્યાં તોરથી બોલાય છે.
ઇચ્છે ભલુ સૌ શેઠનું, ઉંચે સ્વરેથી ગાય છે;
બહાદુર ચિનુભાઇની, દિન દિન ચઢતી ચ્હાય છે.
ભાષણો ભભકે ઘણાં, ઝબકારો વીજળી થાય છે;

મેવા મુક્યા અમુલ્યના, કુકવાથી ચા પીવાય છે,
એલચી સ્વાદ કરે, નારંગી લીંબ ચુસાય છે;
ગિરજાપ્રસાદ અવિચળ રહો, ખમા ખમા સૌ ચ્હાય છે.
દ્રાક્ષ લીલી દેખતાં. દાડમ દાણા ચળકાય છે;
બદામ ચારોળી ચાખતાં, ત્યા પસ્તાં આવી જાય છે.
સંતરાં સંતાય નહિ, તેતો ખુલ્લાં દેખાય છે;
શેઠ સુત આ અવીચળ રહો, ખમા ખમા સૌ ચ્હાય છે.
દારૂખાનું ફુટતુ બહુ કુટતું, ખુબ ઉડતુ જણાય છે;
ઝુંડ ત્યાં ઝાઝું મળ્યું, બહુ મનુષ્યથી અકળાય છે.
બહુ બાળકાં ખુબ લાડકાં, સહુ ભીડથી ભીડાય છે;
સી. આઇ. ઇ. ચીનુભાઇની, દિન દિન ચ્હડતિ ચ્હાય છે.
શુભ શેઠ આ શીરતાજથી, વળી નામથી પંકાય છે;
વળી ગાદીના વીસ્તારમાં, વધવા વધુ ઝળકાય છે.
દિન દિન ચ્હડતી શેઠની, સભા મળી ગુણ ગાય છે;
સી. આઇ. ઇ. ચીનુભાઇની, દિન દિન ચ્હડતિ ચ્હાય છે.
આશીશ દે રંકો ઘણી, હે દેવ દયાળુ જાણજો;
વસ્તી અમદાવાદની, આ અર્જ હીતમાં આણજો.
વંશ તો વધતો જજો, અમર વેલ વધતી જાય છે;
શેઠ પુત્ર આ અવિચળ રહો, ખમા ખમા સૌ ચ્હાય છે.
વાડિલાલ રાજી ઘણો, ધન ધન ચીનુ મહીમાય છે;
મહેલ તો હીરે જડયા, શીળો સુગંધ વાયુ વાય છે.
જય જય કાર તો સહુ કહે, સજન સમુહ હર્ષાય છે;
બહાદુર ચીનુભાઇની, દિન દિન ચ્હડતી ચ્હાય છે.

માલિની.

અધિક રશિક લીલા ચાંદની આજ ભાવી,
ઝુમ ઝુમ શુભ લાવી શેઠ લીધા વધાવી;
રૂમ ઝુમ ધુમ આવી વૃદ્ધને તો દિપાવી,
ફુલ ખુબ શુભ શોભ્યાં મોજ સારી ઉડાવી.
સરસ વરશ આવ્યું શેઠનો લાભ ગાવા,
નવલ નવલ આ (સી. આઈ. ઇ. સુખ થાવા;
બહુ જશ મસ લીલા શીવ દેજે સદાતો,
અનહદ ફળ આપો:શેઠ રૂડો ગવાતો.
સજન સમહુ રાજી ગંજીપો પ્યાર ખેલે,
હુકમ હુકમ આવ્યા કીર્તીના ખુબ રેલે;
અધિક અધિક ફાવ્યા હાથ છે સાત છેલ્લે,
ચતુર અજીત જીતે કોડિ દે તંત મેલે.
દિવસ દિવસ ગાજો શેઠ ગાદી વધારો,
કુદરત કિરણ છાજો ઓપજો આ કિનારો;
સરવ સમય પાળો રંકને તો ઉગારો,
સુદિન સુદિન ગાતાં પ્યારમાં એ સુધારો.
રમત ગમત માંડી ચાંદથી લોક રાજી,
ધન ધન ધન આંહી ખેલતા પ્રેમ બાજી;
પરમ હરશ પાસા સોગટી ચાંદ ખીલી,
સુદિન રશિક જોતા શેઠના હીત લીલી.

સમાપ્ત.